

А. Теодоровъ-Давидовъ.

Учителъ по музика.

(РАЗКАЗЪ).

I.

Една приятна пролѣтна утринъ богатиятъ Свирчо (домашниятъ шурець) си седѣше въ кѣщицата и пиеше чаша чай. Веднага той чу отвѣнъ гласъ на цигулка и нѣженъ дѣтски гласъ, приличенъ на бръмчене на муха, която пѣеше:

„На праздникъ голѣмъ ходихъ,
Съ медецъ азъ сладко се напихъ“.

— Чудна пѣсень, — си каза Свирчо и стана отъ масата да погледа прѣзъ прозореца.

А срѣщу прозореца му стоеше скитникътъ-цигуларъ — Полскиятъ скакалецъ -- и стържеше цигулката си, а до него малката Мушичка, забрадена съ пѣстра забрадка, пѣеше съ пълно гърло.

Гженичката пъкъ, която Свирчо бѣ взелъ за пазачъ, вмѣсто домашно куче, се заопѣва и искаше